

HARLEQUIN®

King

CAT SCHIELD

AHVATLEV

ETTEPANEK

049
AUGUST

Cat Schield
A WIN-WIN PROPOSITION
2011

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Jana Kuremägi
Korrektor Inna Viires

© 2011 by Catherine Schield
© 2012 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

E08244712
ISBN 978-9949-25-256-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

ÜKS

Värvilised tuled vilkusid Sebastian Case'ile, meelitades teda õnne katsuma. Ta eiras mänguautomaatide elektroonilist klõbinat, kui need helisesid, piüksusid ja laulsid võidetud ja kaotatud varandustest. Talle ei meeldinud hasartmänge mängida. Ta uskus töösse ja sihikindlusse, mitte juhusesse.

Kuuekümnendates aastates paar peatus ta ees, sundides teda sammu aeglustama. Naine väitis, et einelaud jääb neist vasakule. Tema abikaasa kinnitas, et nad olid kenoloto juures valesse vahekäiku pööranud. Mõlemad eksisid.

Kuid enne kui Sebastian jõudis neist ringiga mööda minna, märkas naine teda.

„Siin on keegi, kes saab meid aidata.“ Naise erepunasele suule ilmus rõõmus naeratus. „Tere...“ Ta uuris Sebastiani rinda, kus oleks võinud olla nimesilt. „Noormees. Teie hotell meeldib meile, kuid see ajab meid segadusse. Kas te saate meid einelauda juhatada?“

Naine oli pidanud Sebastiani hotellitöötajaks. Polnud ka üllatav. Ta oli arvatavasti ainuke inimene kasiinos, kes kandis ülikonda ja kes ei töötanud seal.

„Kui te hoiate paremale, siis näete seda.“ Ta viipas selles suunas, kuhu nad pidid minema.

„Ma ütlesin sulle.“ Naine heitis oma abikaasale rahuloleva pilgu, ehkki ta oli eksinud, võttis ta sellegipoolest au endale. „Suur tänu.“

Sebastian noogutas ja jätkas teekonda liftide juurde, mis viiksid ta viieteistkümnendale korrusele tema sviidini. Paremini kui Missy seal oleks. Sellal kui Sebastian pidas advokaatidega konverentskõnet, arutades viimase minuti muudatusi Smythe Industries ostulepingus, oli Missy jalga lasknud. See oli olnud peaaegu kuus tundi tagasi.

Mure andis häirekella. Ta oli naise kõneposti jätnud kolm teadet ja saatnud neli või viis meili. Mitte ainsatki vastust. Missyist tegusamat ja usaldusväärsemat juhiabi ei ole olemas. Kas ta peaks muretsema, et naine on hätta sattunud?

Kärrarikas, rahvarohke, kaootiline Las Vegas ahvatles turistide lubadustega kogeda ekstravagantseid seiklusi ja sülitas nad välja häguste mälestuste ja tühjade taskutega. Kas Missy oli selle ohvriks langenud? Naise lapsepõlv Lääne-Texas väikelinnas ei saanud teda selliste ohtude jaoks ette valmistada. Kas ta on kusagil mänguautomaatide labürindis, söötes neisse oma palgaraha? Aga võib-olla ta lahkus hotellist ja teda tülitati tänaval.

Täringumängulauas temast paremal kõlasid rõõmuhõisked. Kui tema Black Berry nutitelefoni ei oleks seatud vibroalarmi peale, poleks ta iial teada saanud, et talle tuli sõnum. Sammu aeglustades tõmbas ta telefoni kuuetaskust välja. Missy oli lõpuks vastanud. Kahest sõnast koosnev lause rabas ta jalust.

Minu lahkumisavaldus.

Sebastian silmitses uskumatult napolisõnalist sõnumit. Missy lahku? Võimatu.

Tema abi oli töötanud ta juures neli aastat. Nad on meeskond. Ta teaks, kui naine oleks õnnetu.

Sebastian valis Missy numbri. Pärast neljandat helinat juhatati ta kõneposti.

„Helista mulle.“

Ootamata, kas naine helistab või mitte, tippis ta sisse nabi teksti, nõudes naise asukohta. Kolmkümmend sekundit hiljem sai vastuse.

Baaris.

Missuguses baaris?

Sebastian kiristas veelgi pikema pausi jooksul hambaid.

Zadoris.

Sebastian manas endale silme ette kasiino plaani ja pöördus vasakule. Ja jõudis pärast viieminutilist jalutuskäiku baarini. Punased seinad, mustad lakkdetailid ja Aasiast inspireeritud kunst tekitasid Sebastianis tunde, et ta on toimetatud maakera teise otsa. Tohutu suured akvaariumid ääristasid seinu ja valgustasid ruumi. Kolmekümnesentimeetrised koi kalad ujusid selges vees, kui Sebastian baariruumi marssis, ja libistas pilguga üle laudade oma abi otsides. Punapäine naine baarileti ääres andis ta otsingule teise suuna.

Naine oli näoga baarmeni poole ja žestikuleeris vesteldes. Kuna ta oli seljaga Sebastiani poole, ei kuulnud mees ta naeru, ent kahtlustas, et see võib olla kähe ja intüimne – sireenilaul, mis meelitab mehi tema meelasse võrku. Naine istus, pikad jalad küljele pööratud, ja tagasihoidlikult pikk seelik paljastas saledad sääred ning peened kederluud.

Sebastian oli ilma naise nägu nägematagi konksu otsa jäänud.

Naise võlu oli nii tugev, et Sebastian oli astunud pool tosinat sammu tema suunas, kui talle meenus, miks ta süia oli tulnud. Kiire pilk üle ruumi kinnitas talle, et Missy ei istunud ühegi tillukese ümmarguse laua taga. Ta tegeleb Missyga hiljem.

Kõigepealt peab ta kohtuma baarileti ääres istuva punapeaga.

„Ei, ei. Tõesti? Päriselt ka tegi seda?“

Sebastian oli juba päris lähedal ja tundis ära punapea hääle. Ta sai šoki. „Missy?“

Tema abi pööras pead ja piilus talle läbi pikkade, tumedate ripsmete otsa. Kui see oleks olnud mõni teine naine, oleks Sebastian kirjeldanud ta tegevust flirtimisena. Aga see oli ju Missy.

„Tere, Sebastian.“ Naise hääl kraapis mehe närve, otsekui oleks naeltega üle palja naha tõmmatud. Missy tegi baaritooliga veerand pööret ja viipas tühjale istmele enda kõrval. „Joe, anna mu ülemusele üks naps Patróni.“

Sebastian vajus toolile, ta ei suutnud oma silmi uskuda.

Kuhu olid kadunud Missy prillid? Tema samblase groti sügavad pähkelpruunid silmad jälgisid meest ilmse uudishimuga, oodates, et mees ütleb või teeb midagi.

„Mis su e-postiga lahti on?“ nõudis Sebastian, püüdes end vabastada külgetõmbekeerisest, millesse teda oli tõmmatud. „Valisid sina alles aja lahkumiseks.“

Missy lükkas napsuklaasi tema poole. „Head aega ei ole olemas.“

Sebastian rüüpas *tequila*’t, tundmata joogi maitset. Alkohol kõrvetas kurku, ent see oli kerge valu, võrreldes põrgutulega, mis leegitses mujal ta kehas.

Sestsati kui nad kuus tundi tagasi lennukist väljusid, oli Missy mingil hetkel oma lopsakad punakad juuksed pikast paksust patsist lahti teinud ja kolmkümmend sentimeetrit otsast ära lõiganud. Juuksed lainetasid lühemas soengus ta õlgadel nagu Hiina siid. Kas need on alati olnud nii eredad ja elavad? Sebastiani sõrmed sügelesid, ta ihkas kammida läbi kaneelikarva lokkide ja mähkida pikad salgud ümber käe. Ta otseku oleks tundnud juuste sensuaalset hellitust oma nahal.

Sebastiani pilk rändas allapoole. Missy oli vahetanud vormitu pükskostüümi liibuva kleidi vastu, mis ümbritses ja tõi uhkelt esile ta rindade kreemikad kumerused. Kas Missy nahk on alati olnud nii kahvatu, nii veatu? Või paistis nõnda kontrastina ta musta kleidi taustal?

Ja rääkides nahast. Kas mees oli kunagi näinud teda nii palju paljastavat?

See Missy, keda tema teadis, oli tagasihoidlik ja kinnine. Naine ta kõrval nautis oma sensuaalsust.

Sebastian raputas pead. „Mida sa ütlesid?“

„Ma ütlesin, et nüüd on sinu kord.“

Tema kord. Tema kord teha mida?

Vagu naise rindade vahel kõnetas teda. Ta kujutas ette, kuidas ta kummardab ja surub oma näo naise rindade vahele. Kütab naise huulte ja keelega üles. Tõmbab ühe nibu teise järel suhu ja imeb, kuni naine nutab rõõmust.

Iha jõulisus oli rabav. Ta tõmbas sügavalt hinge, et end rahustada. Naise võrgutav lõhn imbus ta meeltesse ja hägustas aju.

„Sebastian?“

„Mis on?“ Ta rebis pilgu kütkestavalt rindevahelt ja pilgutas silmi, et mõtteid mujale viia.

„Kas midagi on valesti?“ Naise huuled kaardusid ühtaegu salapäraselt ja naiselikult. Otseku oleks ta täpselt teadnud, mida mees mõtleb. Ja otseku oleks see talle meeldinud.

Mis oli juhtunud mõistliku, professionaalse tütarlapselga, kellega ta oli nelja viimase aastaga harjunud? Võib-olla teda Vegasesse kaasa võtta ei olnudki nii hea mõte.

„Ei. Kõik on korras.“ Mis pagan tal viga on? Ta ei suuda normaalselt mõelda. Ta piilus tühja napsuklaasi. Kas teda uimastati? „Millest me rääkisimegi?“

„Minu lahkumispalvest.“

Naise sõnad tõid ta meelast uimast otseku kõrvakiiluga välja. Mõistus selgines. Kuumus haihtus. Võib-olla oleks „taandus“ olnud parem sõna.

„Mida sa tahad? Rohkem raha? Või paremat ametinimetust?“

„Ma tahan mehele minna. Lapsi saada.“

Uus šokeeriv paljastus. Missy oli alati jätnud mulje, et ta on karjäärinaine. Sebastiani ettekujutus naisest koosnes tõhusast tegutsemisest ja pühendumusest, mida naine ilmutas Case Consolidated Holdingu kontoris. Muidugi, loogiline, et Missyl on isiklik elu oma sõprade ja armastajatega, aga talle polnud kunagi pähe tulnud, et see võiks nii olla.

„Sul pole vaja sellepärast töölt lahkuda.“

„Oi, on ikka küll.“

„Kas sa tahad öelda, et mina takistan sul abielluda ja lapsi saada?“

„Jah.“ Missy langetas pilgu ja pikad ripsmed varjasid, mida ta tahtis mehe eest peita.

„Kuidas?“

Sebastian andis baarmenile märku, et too valaks uue *tequila*, ja raputas pead, kui mees heitis pilgu Missy joogi poole. Kui palju alkoholi oli naine juba manustanud? Ta selge pilk ei viidanud purjusolekule. Aga mis veel võiks selgitada ta mõtlematut otsust töölt lahkuda?

„Sa sunnid mind töötama hilja õhtuni,“ alustas Missy. „Sa helistad mulle ükskõik mis kell, et teha muudatusi reisiplaanides või korraldada konverentskõnesid. Kui palju kordi olen pidanud terve nädalavahetuse tegema viimase minuti muudatusi sinu esitlustes, millele olin kulutanud terve nädala?“

Kas Missy tahtis öelda, et ta pani naise õlule liiga suure koorma? Võib-olla oli ta hakanud ikka enam Missyle lootma, mida kauem nad koos töötasid, kuid talle meeldis teadmine, et ta võis naisele helistada, ükskõik millal ja ükskõik kus ta tema abi vajab.

„Sa ei puhka mitte kunagi,“ kaebas naine, võttes oma roosakast joogist viimase lonksu. „Ja sa ei anna mulle kunagi puhkust.“

„Ma luban, et enam ei tülita sind nädalavahetustel.“

„Asi ei ole ainult nädalavahetustes. Asi on selles, et ma panen sulle arstiaegu kinni ja viin su auto teenindusse.“